

Juhász Gyula a ravatalon

Csütörtökön délben kísérik utolsó útjára
a kulturpalota oszlopcarnokából

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi városháza tornyán nem lobogtat fekete zászlót az áprilisi szél, de a szivekben sötéten komorlik a gyász az elnemt költőért, aki a mindent megoldó, mindent elintéző halál fenségével sápadt arcán fékszik a ravatalon és a végtelenség jég-hideg nyugalmával várja az első és az utolsó tisztességet, amellyel szülővárosa hódol géniuszának. Juhász Gyula nem volt városi föltisztviselő, örökös tagja nem volt a törvényhatóságnak, nem árizte tarsolyában a szegedi díszpolgárság nemeslevelét sem és így a városháza tornya nem hirdetheti a fájdalmat, amit minden szegedi és minden magyar szív érez, de a művelődés szegedi palotájának ormán szomorúan lobog a fekete zászló és ékesen álló némasággal hirdeti, hogy nem a politikai életnek, hanem a magyar kultúrának, amely örök, van siratnivalója.

Rendkívüli tanácsülés

Juhász Gyula tragikus halálának híre már kedden este szétröpült az egész országban. A késő esti órákban bement a szomorú hírt a rádió is, a reggeli lapok pedig a legnagyobb megilletődöttség hangján számoltak be arról a súlyos veszteségről, amely a magyarságot érte.

Dr. Pálffy József polgármester, aki a szegedi filharmonikusok Beethoven-hangversenyén értesült Juhász Gyula haláláról, kedden reggel rendkívüli ülésre hívta egybe a város tanácsát és az üléren őszintén megrendüléssel jelentette be a tragikus eseményt. A tanács elhatározta, hogy

Juhász Gyulát, Szeged szülőjét, a város halottjának tekintik, temetéséről gondoskodik és a belvárosi temetőben, Móra Ferenc sírja mellett díszsírhelyet jelöl ki számára.

A csütörtöki temetés

A tanács ezután a temetés részleteit is megbeszélte. Elhatározta, hogy Juhász Gyulát a Kulturpalota oszlopcarnokában ravataloztatja fel és csütörtökön délben onnan temeteti el. A temetési szertartás déli tizenkét órakor kezdődik. A kopersót akkor viszik ki az oszlopcarnok előtt felállítandó ravatalra, amely előtt elölte dr. Pálffy József polgármester bucsuztatja el a város nagy halottját a város törvényhatósága és közönsége nevében. A veszteségről, amely Szegedet és a magyar kultúrát érte Juhász Gyula halálával, gyászjelentést adott ki a város és azt elküldötte a kormány-nak, a társtörvényhatóságoknak, az irodalmi és kulturális intézményeknek, az irodalmi társaságoknak és a sajtónak.

A Dugonics-Társaság, amelynek Juhász Gyula rendes és tiszteleti tagja volt, a temetésen testületileg vesz részt; koszorút helyez a kopersóra és a társaság nevében dr. Szalay József elnök mond bucsuztatást. A Petőfi-Társaság és a Kisfaludy-Társaság nevében dr. Sik Sándor bucsuztatja el a magyar irodalom nagy halottját. A Magyar Ujságírók Egyesülete leküldi a kopersóra a Jókai-leplet, amely az elmúlt esztendő alatt jó egynéhány alkalommal megfordult már Szegeden...

Csütörtökön délelőtt 10 órakor gyászmissza lesz a fogadalmi templomban Juhász Gyula lelkiúdvért.

Gyászjelentést adott ki Juhász Gyula családja, a város, a Délmagyarország szerkesztősége, a Magyar Téka.

A részvét

A tragikus esemény a legmélyebb gyászba az elhunyt költő matrónakori édesanyját, önfeláldozó ápolóját borította. Özvegy Juhász Illésné ma sem tudja elhinni, hogy fia, akit anyyira szeretett, annyira babusgatott, nincs többé. Rettenetesen megrögte a csapás, könnytelenül zokog kedde este óta szüntelenül. Kisebbik fia, Juhász Endre és leánya, Könyig Péterné, állandóan mellette tartózkodnak, hogy vigasztalják, ők maguk is vigasztalásra szorulnának.

Közben önzönlik hozzájuk az ország minden részéből a részvét, az együttérzés megnyilatkozása. A részvéttáviratok már teljesen elborították az elárvult Fodor-uccai lakás ebédlőasztalát, amelynek egyik sarkában annyit áll hosszú remesése alatt a beteg költő és révedezett megrögt, szomorú tekintettel maga elé.

Dr. Pálffy József polgármester Juhász Gyula édesanyjához a város hatósága és közönsége nevében megleghangu részvétlelet küldött, amelyben arról értesítette, hogy a költőt a város a maga halottjának tekinti és végtisztességéről a hatóság gondoskodik.

A ravatal

A halott költőt a délelőtti órákban helyezték be utolsó lakásába, abba a fekete, nehéz tölgyfakoporsóba, amelyet szülővárosa válasz-

tott ki számára. Közben elkészült a Kulturpalota előcsarnokában a fenségesen szép ravatal, a falakat széles gyászdrapériákkal vonták be, a csarnokot pálmákkal, dísznövényekkel ékesítették fel, a ravatal köré hatalmas kandalábereket állítottak. Délután szállították át ide a fekete tölgyfakoporsót és helyezték el a ravatalon, amelyre elsőnek a város hatalmas koszorúját tették. A koszoru széles selyemszalagján a szomorú felirással:

KOSZORUS KÖLTŐJÉNEK — SZEGETI
SZ. KIR. VÁROS KÖZÖNSÉGE.

Nem sokkal később elhelyezték a ravatal mellett a Délmagyarország szerkesztőségének koszorúját, majd egymásután érkeztek a szebbnél-szebb koszorúk, az irodalmi társaságok, a barátok, az ismerősök utolsó üdvözlete az utolsó utra induló költőnek.

és elárvultan várja gazdáját az ujszegedi Juhász-kuria, amely sohasem látta még és most már nem is fogja látni a költőt. Pedig életének ez a ház volt egyik legszebb álma. Gondos édesanyja ezt az álmat szerette volna valóra váltani. A Baumgarten-díj megtakarított összegéből építette fel a szerény hajlékot Ujszegeden és úgy tervezte, hogy a tavasszal elhagyja a Fodor-uccai bérelt lakást, hogy fiával együtt átköltözzön ebbe az új házba. Az új házba, amely kárpótlás lett volna a régi, palánk, Ipar-uccai Juhász-portáért. Az egész Palánkkal együtt ezt az emlékektől terhes házat is fel kellett üdözni, hogy hajlékot kapjanak az egyetlen intézetük. Örök fájdalom maradt a költő szívében az öreg ház elvesztése és édesanyjának szíve úgy érezte, hogy talán meggyógyul költő-fia, ha saját hajlékba menekülhet... A kis ház most már hiába várja gazdáját, aki a végtelenségbe és az örökkévalóságba költözött előre.

A tábla is felmentette Gárgyán Ilonát a férjgyilkossági vád alól

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi ítélőtábla Kovács-tanácsa szerdán tárgyalta Gárgyán Ilona gyilkossági bűnpéret. Mint ismeretes, Gárgyán Ilona, aki az ismert alsóvárosi Gárgyán-családból származik, tavaly revolverrel agyonlőtte férjét, Berta József sofírt. A fiatalasszonyt a rendőrség letartóztatta, majd később a vizsgálóbíró szabadlábra helyezte az ügyészség vádiratot adott ki ellene szándékos emberölés büntetése címen.

A törvényszék előtt

megtartott főtárgyaláson Gárgyán Ilona elismerte, hogy agyonlőtte férjét, de — mint mondotta — a fegyvert önvédelemből használta. Elmondotta, hogy férje nem szeretett dolgozni csak ivott és mulatozott, közben pedig durván bánt vele. Többször megfenyegette azzal, hogy megöli. Ok nélkül féltékenykedett rá és hiába igyekezett lelkére beszélni, nem sikerült. Az esetet megelőzőleg a férje többeknek kijelentette, hogy végezni fog a feleségével. De már előzőleg is jelenet jelenetet követett, több ízben különváltak, mindég botrányos körülmények között. Férje több ízben bántalmazta, kénytelen volt emiatt nem egyszer feljelentést is tenni férje ellen, de a feljelentéseket mindig visszavonta. A kérdéses alkalommal a férje az uccán csinált jelenetet, majd amikor ő hazaszaladt, utánasielt és széket emelt rá, olyan fenyegető módon, hogy attól tartott: most érkezett el a sokat emlegetett leszámolás. A revolver ott feküdt a varrósarokban, ezt felkapta és maga sem tudja, hogy miképpen, elsütötte. Férje a következő pillanatban összeesett és meghalt.

A törvényszék több tanut hallgatott ki, akik részben mentő, részben terhelő vallomást is tettek a vádlott ellen. A vallomások elhangzása után az ügyész módosította a vádat, még pedig gyilkosság büntetést, mert az elhangzott vallomások alapján úgy látta, hogy a vádlott előre megfontolt szándékkal igyekezett megszabadulni férj-

jétől. A bíróság felmentette a vád alól Gárgyán Ilonát, mert úgy látta, hogy

önvédelemből használta a revolvert.

Az ügyész az ítélet ellen fellebbezést jelentett be. A főügyészség a fellebbezést visszavonta, mire az elhunyt Berta József édesanyja vette át a pótmagánvádat és most ennek az alapján folyt tovább az eljárás.

A szerdai táblai tárgyaláson

már Berta József édesanyja, illetve annak képviselőiben dr. Eisner Manó képviselte a vádat. Az iratok ismertetése után a sértett képviselője terjedelmes bizonyítási indítványt terjesztett elő, amelyben új bírói helyszíni szemle megtartását indítványozta a helyszín pontos lerögzítésére, a távolságok felmérésére, kérte, hogy a széket és a varrósarokat vegyék bünyjelként őrizetbe, jöllehet bizonyos, hogy ezeket a tárgyakat már nem találják meg, de az indítvány éppen ezért bírósággal, kérte a rendőrséget megkeresni abban az irányban, hogy a revolver kinek a tulajdona volt, a vádlott ugyanis azt állította, hogy a férjé volt, holott ez nem felel meg a valóságnak, indítványozott ezenkívül fegyverszakértői szemlét is, végül sereget tanut jelentett be annak igazolására, hogy nem a férje, ellenkezőleg a vádlott viselkedett durván és gorombán és ő ingerelte állandóan a férjét. Tanukat kért kihallgatni arra nézve, hogy az asszony házassága alatt felváltva polgári és katonai egyenékkel sétált az uccán és hogy nem férje bántalmazása miatt feküdt a kórházban.

A bíróság a védő, dr. Burger Béla felszólalása után az indítványt elutasította, mert azokat az ügy érdemi eldöntése szempontjából lényegtelennek tartja. A vád- és védőbeszéd elhangzása után a tábla este hat órakor hirdette ki ítéletét, amelyben

inclubenhagyta az elsőfokú ítéletet és

Belvárosi Mozi Csütörtökön utoljára
Guillotine
Dickens regényének filmváltozata. **Ronald Collmann.**

Széchenyi Mozi Csütörtök és pénteken csak két napig. A Warner filmgyár attrakciója

Menekülő szerelem
egy ünnepelt színészű nagy szerelem. Fősz. **KAY FRANCIS és LUKÁCS PÁL**

Rád bízom a feleségem!
Jegyeket már árulja a **Belvárosi**